

Minu raamatukogu

Igal kirjaoskajal on oma raamatukogu. Sinna kuuluvad tema raamatud. Mõnel on suur ja tõsine raamatukogu, mõnel on aga vähe raamatuid. Näiteks, mu vanaisal on ulatuslik raamatukogu. Tema riiulitel on palju tehnilist kirjandust.

Tavaliselt kasutan oma vanemate raamatuid. Nende hulgas on palju ilukirjandust, klassikat, mida koolis vaja läheb. Aga mul on ka oma raamatukogu, kuigi väike. Ta on eraldi kapis. See koosneb nendest raamatutest, mis mulle pühadeks kingitakse või tuuakse välismaalt, sest Eestis ei ole piisavalt palju venekeelseid raamatuid minu maitsele.

Enamik neist raamatutest on ulmeromaanid, fantaasiaromaanid ja jaapani mangad. Viimased on minu lemmikud. Mulle meeldib lugeda inimeste seiklustest kaugetel maadel ja kujutada ette raamatutes kirjeldatud põnevaid maailmapaikasid ning püüda mõista nende maade kultuuri. Mu sõbrad ja sugulased teavad püüavad mulle kinkida just sellise plaaniga raamatuid. Samuti võib minu isikliku raamatukogu riiulitel leida moeajakirju ja paar sõnastikku, mida ma kasutan põhiliselt õpingute jaoks.

Tõsi, minu kogusse on lisandunud hiljuti veel paar raamatut minu õpingutest, paar detektiivilugu, Stephen Kingi õudukad ja ka kaks paberköites Nicholas Sparks'i inglisekeelset raamatut, mida mulle kinkis ema. Ma pole kõiki neid kahte köidet veel lugenud. Aga ülejäänud raamatud minu raamatukogus on loetud.

Selle järgi, milline raamatukogu inimesel on, saab hinnata tema isiksust. Kui need kõik on "gängerite" põnevikud, halvad "õudusfilmid" ja odavad armastusromaanid, siis on inimese huvid ka sellele vastavad. Aga väike raamatukogu ei tähenda, et inimene raamatuid ei loe. Ühed ju loevad e-raamatuid, teised aga laenutavad raamatukogust raamatuid, et mitte tervet maja endaga kaasa ajada ja mitte kulutada nende peale lisaraha. Minagi loen vahel e-raamatuid oma isa e-lugelist. Minu kodulinnas on kaks raamatukogu ja üks raamatupood, aga venekeelset lugemist on nendes üsna raske leida.

Valeria Jevstignejeva

10. kl, Läänemaa Ühisgümnaasium